

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

БЕОГРАД, АВГУСТ 2006. ГОДИНЕ

ИЗДАЊЕ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
НОВИ БЕОГРАД

БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ГОДИНА XVI БРОЈ 2650

УВЕК УЗ СВОЈ НАРОД!

Блок 70 (фикс јединица)

Леп је овај наш Београд. Одскоро је поново у Србији, па испаде де се вратио, мада нигде није ни ишао. Али, чујем да се спрема у Европу, само када ће, не зна се. Можда када још новца потрошимо на сређивање већ сређених улица. Или када неко узме провизију за то.

Чак се помало и прибојавам да се неко млађан не сети да наплаћује порез на ову привилегију. И то ретроактивно. И ожегло је на Новом Београду преко сваке мере. Помало се бринем да ли ћемо стићи све на време да позавршавамо. Богу хвала, бар је Немањина готова - за ову годину.

Устанем ја једно јутро, здраво рано, што због овог, што због оног, а може се рећи да је врућина главни разлог, па кренем улицом Јурија Гагарина и посматрам оне из блокова, мада је свуда бетон, како се спремају да ултра лаким метроом крену у нове радне победе. Вероватно и у неки пораз, али то нећемо сада. Занемоћали од објашњавања, онима преко реке, где живе и у којој то улици, спас су нашли у заједничком одговору: "У блоковима".

„Бангладеш“ у Новом Београду

И сад, зашто је важна ова моја шетња по Новом Београду ?

Па највише зато што сам имао утисак да сам, рецимо, у Бангладешу. А нисам. Да буде још горе, нисам тамо никада ни био, па се унапред извињавам због песничке слободе. Дакле, трљам ја очи, мада сам будан поодавно, али не помаже. Једноставно туга и жалост. Растине, коров, травуљина до појаса. И ја бих се зихер растужио да се не сетих надлежних.

Ствар решена. Само надлежни да то виде, има да сваком реше стамбено и сва остала питања (па и одговоре). Додуше нису још стигли, али они имају посла преко главе, мислим, чим то позавршавају, одмах прелазе на ово. Будите уверени, одмах ће их прећи.

Српски радикали на делу

Од ОТЦ-а (или бувљака, како се некада звао), пружио се правац - 3,4 миље. Да миље. Па ја мислим да је крајње време да и ми некеме узмемо меру. Не знам колико је то јарди, али сам добрих десет минута пролазио поред оградe паркинг плаца, који се налази насупрот ОТЦ-у. Не може народна слободна површина да се слободно користи. Треба то неко некима - (читај градска власт Демократске странке) да плате, па да они имају плате (и то онолике, а уз плату и коферче). Гурам ја даље, а лево и десно - ништа. Празна празнина. А бар су могла говеда да се напасају. Или овце, немам никакве предрасуде. Оне су и боље, јер могу да се шишају, а то је омиљена дисциплина ОНИХ код кружног тока (општинска власт Демократске странке).

Раскрсница са ул. Омладинских бригада, у даљини солитери, зграде као клисуре, све од бетона, као да је био џабе. Додуше, то је грађено пре приватизације, а тада су цементаре биле наше. И све остало је било наше. А то, морате признати, није добро. Добро је кад све буде туђе, па нека ти туђи лупају главу шта ће и како ће. Замислите колико муке, рецимо, задају три шећеране. Замишљајте још мало, није једна. Онда је неко неопростиво мудар поклонιο све три Једном једином. Сад само он један мучи муку.

Велемајсторски, нема шта. Капу доле. Убациће, ваљда, неко нешто.

Одмах поред раскрснице дођох до Бангладеша (почетак блока 70, прим. прев. уредника). Хоћу да кажем, ту ми сину мисао, скоро асоцијација. Град јесте, општина јесте, блокови јесу, а терен као за оно "може бити само један". Добро два, да не цицијашимо. Има шта и да се види : силно шипражје, као савана, пампас, степа или већ нека друга дивљина. А све обилато нафиловано секундарним и осталим

Грађани Блока 70 честитали српским радикалима

Након акције у којој је Општински одбор Српске радикалне странке Нови Београд извршио уређење запуштене зелене површине у блоку 70, већи број грађана нам се јавио и похвалио наш труд. Овом приликом желимо да се захвалимо свим становницима блока 70, али и свих осталих насеља у Новом Београду, који су заједно са нама дали допринос за боље и лепше окружење у којем ће одрастати наша деца. Посебну захвалност грађани, али и Одбор Српске радикалне странке, изразили су Милораду Милошевићу, председнику месног одбора српских радикала у блоку 70 и одборнику СО Нови Београд, без чијег залагања и великог труда ова акција не би била могућа.

сировинама и материјалом за рециклажу и пробадање. Стакла - као у Панчеву, целулозе – за Ада Хују, војно-поврћних остатака као на Зеленом венцу (док је радио). А тек гамади, инсеката, глодара, ситних и крупнијих сисара (и осталих не поменутих врста), много и за Вука Бојовића и за Драгана Марковића (Палму). Наравно, ту су и посмртни остатци једне парковске клупе, без крста. Срећом да није било само ружно за гледање, већ исто тако је и мирисало. Потпуна равнотежа, као и све друго у природи. Да нисам све ово видео својим очима, не бих поверовао.

Наиђоше у том тренутку двојица пензионера, становника поменутог блока 70. И имају људи и шта да кажу. Да не дужим, та прича са тужним крајем траје годинама, и последица је - надлежности. Није то небрига, алкавост, нерад и незаинтересованост, није то старо ругло у Новом Београду, то је само надлежност, које тренутно нема. А ко је надлежан – не зна се. Сигурно знамо да није ни Курта ни Мурта, а ни други (и трећи). И док се не јави срећни добитник, нека стоји тако, све док се не утврди ко ће и како ће. Нема места импровизацијама. Покушали су неки код Немила и Недрага (код ОНИХ код кружног тока и ОНИХ преко реке), али опет ништа. У ствари није ништа. У тој "џунгли на асфалту" било је свега и свачега, и сваким даном све више и више. Почеле су да круже приче да је неко ту видео и Оно, а једна госпођа се клела да је пре неко јутро ту срела и младића (без девојке). И узалуд су становници крчили и сређивали терасе и балконе, садиле цвеће и понављали завесе, кад се ништа није могло видети и обратно. Није ми више било до шетње, јер ко-знашта бих још видео, а није ми се гледало. Срећом, ултра лаки (а можда и велтер) метро има баш ту своју станицу, тако да ја храбро и журно напустих бојиште. Без речи (и без дела). И цела та ситуација уби ми расположење до даљњег.

Прође дан, прођеше два. Не да ми нешто мира. Кренем ја поново да видим "зону 70", можда се и нека ала појави. Журим, тера ме неки ђаво, па одустајем од пешачења и улазим у поклон града Базела. Европски, нема шта. Јесте да је направљен после рата (не зна се ког), али је био бадава, а када би хтео и да гледаш - нема зубе. Што од мисли, што од расејаности, тек ја промаших раскрсницу, где сам требао да изађем. Ништа страшно, тешим се ја, шта су све други промашивали. Па нисам ја Плетикосић, а богами ни Шекарић. Више сам као Кежман. Враћам се назад – и опет исто. Стани, кажем ја себи, то већ није у реду. Наоштрим се добро - трећи пут нећу оманути. Нема шансе. А омануо сам. Како ?

Па људи моји, то је била једна, могу рећи, представа. David Copperfield у Новом Београду. Али, бар вас да не држим у неизвесности, ствар се одиграла овако (реконструкција): Дошли неки обични људи (нису били надлежни), организовали се, сакупили алат, лепо довели ненадлежни камион, без и мало овлашћења покупили целокупну депонију, напред детаљно описану, покосили траву, и то мајсторски, исекли шибље и коров... Једноставно, РАДИКАЛНО изменили предметну ругобу, и отишли. Остали су само осмеси. И задовољство. Сада вам је јасно зашто сам ја тек из треће препознао то место. Па како ја да препознам нешто што се не може препознати, браним се од себе самог, а мило ми због свега. Највише због ових "из блокова", а богами и Кинеза. Није ред да по Шангају пукне брука, или Хонг Конгу. То је као пола Европе (са Базелом). Из заседе поново искочише, сад могу рећи, моја два стара познаника. Односно, у најбољим годинама, да будем прецизнији. Причају, гестикулирају, упадају један другоме у реч, као да се боје да нису добро све описали. Комшилук се окупио, донели понуде, шта је ко имао. Благосиљају оне ненадлежне, које нико није терао, ни платио. Дефинитивно и једноставно-нису морали. А урадили. Урадили као за своје. Као своји за своје, што у ствари и јесу. И поручили : када год нешто треба, доћи ћемо поново. Само се јавите Својима. Понављају моји саговорници, као да не верују да и То још постоји. Није све пропало, има у овој ноћи светла и светионика, има још увек

Насеље поново пристојног изгледа

љубави, вере и наде, има још Људи. Наших онолико. И доћи ће поново, и увек када треба, па и када нема неке нужде, тек да попричамо, да се видимо, да се поштујемо као своји. Скоро као породица. Шта скоро, ми и јесмо породица, само смо били неко време развејани од ветрова и олуја, побациани на сурове хриди без милости. Били смо бродоломници на острву које су заузели људождери. Они су још увек ту, али ми више нисмо сами. Дошло је време за коначни обрачун. Ми или Они ? Двојка нема шансе. Фикс јединица!

Братска помоћ

Почетком ове године, током априла и маја месеца, поплаве и подземне воде су загорчале живот житељима насеља Бежанијски зимовник и Савски насип (најстарија насеља на Новом Београду), која се налази уз леву обалу реке Саве, низводно од блока 70 ка Хајату. Овим поплавама било је угрожено преко 60 кућа и преко 200 становника.

Вода која је почела да надолazi у њихова дворишта, подруме, а онда и куће, и која је угрозила њихову егзистенцију, није била највећи проблем, већ однос локалних општинских и градских власти које нису чуле за поплаве и однос нових бездушних власника околних предузећа, који нису дозволили коришћење одводних шахтова који се налазе у њиховим пословним просторима.

Назови Штаб за одбрану од поплава Општине Нови Београд, није се организовао "само" 33 дана, умишљајући да поплаве и не постоје на нашој општини. Можда су предвидели да Сава протиче и туда.

Као и увек појавили су се хумани људи, са жељом да помогну становницима ових насеља. Српски радикали међу првима. Драган Петронијевић, председник месног одбора Српске радикалне странке "Цер", којем и припадају ова насеља, организовао је и ангажовао људе добре воље. Петар Васиљевић, истакнути српски радикал, је обезбедио одводна црева и из сопствених средстава купио пумпу за избацивање воде и на тај начин помогао људима који и без ових проблема тешко живе.

После 34 дана, све је изненадила вест, прорадио таковани Штаб за одбрану од поплава у Општини Нови Београд, али само од 8 до 16 сати, као да вода не плави

Небрига власти о грађанима - поплава у свакој кући

ван радног времена, поподне и ноћу. Ноћ најгора, бесано проведена у страху да ће вода прећи кућни праг.

Српски радикали су организовано долазили свакога дана да помогну свом народу колико и како могу. У акцију су се укључили и Небојша Стефановић, одборник Скупштине града, шеф одборничке групе Српске радикалне странке у СО Нови Београд, Владо Секулић, као и други одборници Странке, који су обилазили све куће поплавлених подручја и обезбедили помоћ коју су, поред новобеоградских радикала, пружили и Општина Земун и бројни други појединци. Биљана Деврња, члан општинског одбора Српске радикалне странке Новог Београда обезбедила је средства да се новорођеној деци ових насеља купе поклон пакети и мало олакша њихов тежак положај.

Када је све било готово, остале су последице снажних поплава, али и нераскидива пријатељства међу људима који су проводили бесане ноћи једни са другима, у тренутку када је братска помоћ била најмање што су могли да учине.

Српски радикали у обиласку грађана

Невоље грађана Старог Сајмишта

Старо Сајмиште једно је од првих насеља на простору општине Нови Београд, у којем живи око 4000 становника. Од некадашње Средње кожарске школе, амбуланте, обданишта и основне школе, које су постојале у овом насељу, сада су остале само амбуланта, која није у стању да задовољи потребе свих грађана, и средња школа која је данас у веома лошем стању.

У насељу не постоји канализација, па су поплавлене улице честа појава током већих падавина. О потенцијалној зарази не треба посебно ни говорити. Већи део улица није асфалтиран и нема тротоар, као ни расвету. Животни услови су готово неподношљиви због дивљих депонија, лошег напона струје, слабог притиска воде и потпуног недостатка пратеће инфраструктуре коју треба да поседује свако насељено место. Градски превоз није адекватан, а посебна прича су аутобуска стајалишта која су скоро непрепознатљива, пошто немају надстрешнице.

Градска и општинска власт Демократске странке и Г17 у Новом Београду немају слуха за ове животне проблеме грађана. Уместо да ово насеље на обали реке буде једно од најуређенијих и да буде понос свих грађана Београда, представници градског и општинског режима Демократске странке, дозволили су себи луксуз да ни прстом не мрдну како би помогли грађанима, који, уосталом, одвајају новац за њихове плате веће од 100.000 динара.

Одборник Српске радикалне странке Драган Стевић, који живи у насељу Старо Сајмиште, неуморним радом на терену показао је како озбиљни људи морају да брину о свим грађанима, ма где они живели. Својом упорношћу, Драган Стевић и одборничка група Српске радикалне странке, успели су да издејствују постављање уличне расвете у главној улици овог насеља, ул. Садика Рамиза, као и постављање асфалтне траке у једном делу насеља.

Српски радикали настављају да се брину о сваком делу наше општине и учиниће све да и грађани Старог Сајмишта буду поново поносни на своје насеље.

Седиште општинских моћника

Слатки пакетићи и представа за најмлађе становнике Новог Београда

Српски радикали Новог Београда потрудили су се да током овог лета обрадују и новобеоградске малишане дружењем, занимљивим перформансом који је извела наша позната глумица и градски одборник Српске радикалне странке, Лидија Вукићевић и најлепшим дечијим слаткишима, који су подељени свој деци која су се окупила да прате интересантну представу. Велики број окупљених привлачио је и пажњу пролазника који су застајали да виде овај несвакидашњи догађај у блоку 44, испред популарног центра „Пирамида“.

Учење уз игру и забаву

Госпођа Вукићевић је организовала и квиз општег знања за најмлађе, у којем је за длаку победила екипа девојчица над екипом дечака. Затим је Лидија рецитовала стихове и пружила неколико савета о лепом владању.

„Желели смо да вам се на неки, макар и симболичан начин, одужимо што сте нам подарили овако лепу и паметну децу, која су неопходна Београду и нашој земљи. Да вам кажемо да тако наставите и да ваша Српска радикална странка увек мисли на вас“, обратио се родитељима, бакама и дедама присутних малишана, председник Општинског одбора Српске радикалне странке Нови Београд и одборник Скупштине Београда, Небојша Стефановић. Такође је рекао да је ово само прва од многих акција које ће Одбор редовно организовати и да је то најмање што српски радикали могу да учине за своје Новобеограђане.

ОСНОВНИ ЦИЉЕВИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У НОВОМ БЕОГРАДУ

1. Власт без корупције и криминала.
2. Општина као сервис грађана.
3. Нове инвестиције и економски напредак Новог Београда.
4. Брига о пензионерима и њиховом стандарду.
5. Стварање динамичног пословног окружења за бољу будућност младих људи.

На послетку, остала су само озарена лица деце и задовољство свих присутних због лепе забаве и чињенице да знају да постоји неко ко ће их се увек сетити и пружити тренутке среће.

Српски радикали са малишанима

Истинска хуманост

Српски радикали Новог Београда редовно организују акције добровољног давања крви, којима се сваки пут одазивају десетине хуманих појединаца, било да се ради о конкретној помоћи пострадалима у некој несрећи или редовној помоћи болницама које нису у могућности да на други начин обезбеде довољне количине ове драгоцене течности. Част нам је да овом приликом можемо да укажемо на једну изузетну особу, члана Српске радикалне странке, господина Владимира Илијина, који је до сада 129 пута добровољно дао крв и својим примером заиста показао истинску хуманост. Истичемо његов пример са жељом да мотивишемо што већи број људи да се укључе у ове наше акције и да заједно спасемо што већи број живота.

Такође, желимо да обавестимо све грађане Новог Београда да, сваког четвртка од 10 до 12 часова, могу бесплатно преконтролистати свој крвни притисак и добити стручне савете, у просторијама нашег општинског одбора, у ул. др Ивана Рибара бр. 91.

Увек спремни да помогну

ПОСТАНИТЕ ДЕО НАШЕГ ПОБЕДНИЧКОГ ТИМА!

Општински одбор Српске радикалне странке
Нови Београд
Ул. др Ивана Рибара 91
ТЕЛ. 317.86.86
www.srs.org.yu | www.vojislavseselj.org.yu